

Felelős szerkesztő:
Garabonciás Diák.
Társ-szerkesztő:
Forgó Szépl.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Negyedévre 1 frt.
Szerkesztő- és kiadóhelyiség:
Teleky-utca 49.

CSIRIBIRI

A két vetélytárs, „Hon“ és „Ellenőr“ fuzionáltak, de azért nem jött létre „Egyetértés“. — Tisza Kálmán, az eddigi Honboldogító most a „Nemzet“-et fogja Hon-orálni. — Jókai így kiáltott föl: „Él még „Nemzet“-em Istene.“ — Summa summarum: ezután nem a „Hont“, sem az „Ellenőrt“, hanem a „Nemzet“-et fogjuk látni „Itt“-ott.

Két uri ember betért egy kevéssé látogatott sörödébe, mely a vendégek számához képest csak gyéren volt világítva.

— Mehr Licht! — kiált az érkezők egyike, a fogát piszkáló pincérhez.

— Ugy-e Schiller is ezt mondta, mikor meghalt? — kérdi a másik vendég.

— Oh nem, Göthe mondta, mikor még meg nem halt.

— **A.** Mi különbség van a telekkönyvi hatóság és az eladó leány között?

— **B.** Az, hogy a telekkönyvi hatóság, ha bekeblezést kérnek, adhat előjegyzést is; de ha az eladó leánytól karját kéri az udvarlója, még nem adhatja oda — a kezét.

— **Ur:** (a favágóhoz) Hogyan tartja kezében azt a fejszét? No, én különben felválnám ezt az őt fat mint maga!

— **Favágó:** Meglehet uram! Hiszen mindenre kell valakinek születni.

— **Tanító:** No fiuk, azt mondjátok meg a számtanból, ha be szőkik 8 gyermek a gyümölcsös kertbe és ellop 40 drb éretlen almát, — mit kap mindegyik?

— **Kis fiu:** Hasrágást.

X. báró bemegy egy gazdag bankárhoz, ki őt közönyösen üdvözölve, ülással kinalja meg.

— De én X. báró vagyok! — mond az érkezett.

— Hát ugy tessék két székét venni, — feleli a bankár.

— **Berta:** Igaz hogy fivéredet kinevezték tanárrá?

— **Hon:** Igaz! Csakhogy sok is a dolga. — 26 órát kell adnia.

— **Berta:** Egy nap alatt?

Péntek este Szigetben tűz ütött ki. A taligások nem mertek oda menni, féltek a kövezeti vámtól. Hogy ez többé elő ne forduljon, hír szerint a tanács elrendelte, hogy minden tüzet — különösen ha éjjel van, három nappal előbb hivatalosan be kell jelenteni a kapitányságnál, hogy az folyamodjék a városi vámügyi bizottsághoz a kövezeti vámdíj-fizetésnek ez alkalomból leendő felfüggesztése iránt. Üdvözljük e hasznos reformot.

Ugy látszik kedves férjem, te a szobalányunkhoz nagyobb vonzalommal viseltetel, mint irántam.

Óh kedvesem, ez csupán hadicsel, nem tudod-e, hogy mai napság a szobalányokat nehezebb megtartani, mint magát az asszonyt?

János menj a pályaudvarhoz és nézd meg mikor mén az utolsó vonat!

János visszajön 12 óra múlva.

Az Isten szerelméért! hol voltál oly sokáig?

Egész mostanig kellett várnom, hanem éppen most ment az utolsó vonat, jelentem alássan.

Doktor Skorpio.

Házasságok gyászkeretben.

Hogy az Uristennek mily sok gondja van ránk, hogy onnan felülről mily nagyszerűen intézi sorsunkat — annak gyönyörű példáit láthatjuk a most kötendő házasságokban, ahol kitűnő tapintattal rendelvük össze azon elemek, melyek egymást kiegészítve boldogítják.

Igy dr. Jonesch orvos ur kedves leányával jegyet vált a temetkezési vállalat tulajdonosa: Hofbauer ur, — mire Singer koporsókészítő ur szeretetreméltó leányát eljegyzi a sírkövek készítője Birkmayer ur. — A legközelebbi napokban várjuk, hogy még folytatása, t. i. a tulvilági élet egypár factora is frigyessüljön.

Pagát Pepi ultimói.

Hála Isten! Abból az aludtfejes világból kiszabadulhattam, újra itt vagyok a tettek színhelyén, itt Győr városban, melynek van sok muzeuma, képtára, sőt — mint többen állítják, de fönttartással közlöm csak — jogakadémiaja is.

Megszimatolták jöttömet a hitelezők. Ott vártak ragyogó arccal az újravárosi vámnál. Hanem hiszen én is kisejdittem őket, oda is szoltam az öregeknek: édes szülöm, itt vámot kell fizetni, az pedig föl van emelve; takarékoság szempontjából ne mennék amarra Révfalu felé?

Arra mentünk, de bizony ott is várt már a hitelezők egy diszküldöttsége, nem mondom, hogy valami szép ünnepi díkecióval fogadott, — elég az hozzá, amit nyertünk a vámon, elvesztettük a réven

Este a pajtások tiszteletemre egy kis szín-(ferbli)-játékot rendeztek, mely általános és gyönyörűen sikerült kivilágítással (mindenki illuminált állapotával) végződött.

Az édes anyám csak azon az egyen aggódott, hogy a fehér ruháimra vigyázzak, el ne lopják, mint a mult évben, mikor (szerintem) egy szálíg elvitték, pusztán a gallérokat hagyták meg. Azt mondja az anyám: szinte félti ezen a helyen, sokan járnak ide hozzám.

— De én sem hagyom ám itt az orruk előtt, felelek, biztosabb helyre kerül az!

Circulus vitiosus az, mikor a zsidó azt hiszi, hogy balekot fogott a jogonban; a jogonc pedig szó nyen tudja, hogy nem balekot, hanem esizmadiát.

25 karambolt csináltam egymásután. A 26-ikat is csak egy balekhaszál tartotta. Drukkul a balekom:

— Pepi, ma nagy disznóval játszom.
— Hogyne, mikor veled játszom!

Közgazdaság.

— Győr, 1882. szeptember 25. —

A buzában nagy a kereslet, a billiárd-asztaloknál. Különösen kedvelik a quart buzerákat. — Árpa sok termett; a saját szemünkön is s igen jól kél — élesztővel. — A zab ára felszökött, mert Győr város a Bisinger-alapból egy zabhegyezőgyárat alapít. — A rozs nem rossz; (mert lám az első „zs“vel, a második „sz“-szel iratik) szalmájára (eséplés miatt!) a városatyák közt sok a concurens. — A rizs nem riche, (a föntebbi oknál fogva.) — A tengeri ára attól függ: miként üt ki az akadémiai tanév s a balekok mennyi disznót csinálnak. A multkori nagy esők a lennek nagy len—dületet adtak. — A krumpli nem étel, de e kétél létele e tétel vételére nem métel. — Ha lesz len, lesz len—ese (kis len) is; — borsót mi veszünk legtöbbet s mikor a rendőrséget ütjük — falra hintjük; a kél, a káposzta nem telt (töltetlen), az uborka... évadját éli.

MAGYAR CSÖNDES.

Akkor történt, mikor a „Rákóczy-induló“ lelkesítő hangjaitól eltiltották a magyar fület.

A mi „Stefi bátyánk“ kezdé magát beleélni a német világba, s ugyancsak tordelte a sógor „derdie-das“-salkiteremtettézt nyelvét. Egyszer fölrandul Pestre, bemegy a legelőkelőbb vendéglőbe, hol épen parancs-szóra várt 12 fekete gyerek a ja-

váboi.

— „Rákot, sie!“ kiáltja a belépő „kellner“-nek, s már előre örvend kedvencz ételének.

A cigányok pedig rázendítették a tiltott nótát; persze a „lőblicher zsandár ur“ kéznél volt tüstént s be is kísértette Stefi bátyánkat, aki máig se tudná, hogy mért „ült“ ő tulajdonképen, ha esetleg később, egy akkor jelenlevő ur fel nem világosítja.

Nem hiszem, hogy a kolduló barátok közt valaki oly népszerűségnek örvendett legyen Pápán, mint a pár éve elhunyt „Péter-barát“. Ő vele történt.

Tyutyuné asszonyom arról volt híres, hogy venni ugyan elvett mindent, de adni bizony nem igen szeretett. Egyszer amint látta, hogy Péter barát épen hozzája igyekszik, hamar az ajtó mögé bujt, meghagyva a gyerekeknek, hogy el ne árulják. Azonban szerencsétlenségére a cipője csucesza kikandikált a rejtékből, mit a szemes Péter észre is vett.

— Nincs honn a mama! — mondták neki a kicsinyek.
— Ej...ej viszonzá amaz, mialatt időviselt botjával jól odakoppintott az asszony lábára — ha máskor elmegy hazulról Tyutyuné asszonyom, hát a lábát ne felejtse — itthon.

Végre is megsokallva az ütlegelést, előjött Éva utóda.

Tsözszre Adány uram levele a zü nászáhol.

Tisztös nászom,

mög lött gyűvel a zü levele tisztös nászom lyelönleg esütörtökön ezön holnapba akkibú mög értöttem egissige jólléte fölü, hommán nem igön betegösködik ú. no nemis igön jó ám a. arrú ee kó ám szoknyi. mög gyelöntöm ezen irásbéli levelembe ünékijje emböri szómmaa, hoh-

hát oda vótam a minapábo Radványbo. Mer Hogy ez a zegy lovam hogy mög mög van-e, hát valami féle gyenyenyárist köllött vinnöm fospontba-e, mer annak köllött lönyyi, mer szörnyü sinóros mándlija vót, mög puska vóta hátán ünékijje. aszonygya ecezö, ott a Bürü hid möntin: szölljük Adány azt a muszkát. halytsuk mög jobban itet. de Mondok nem löhet ám, mer ölig vót ám mán azén kargyajimnak, de mög vissza jiskó jám vele majd gyünnyi. így. no Mán ha kee mög nem tугygya itet halytanyi, hát akkó aggyunk nékijje egy pitli budaji keserü vizet, majd a mög hajtva Itet. így. majd a mög zavargya itet. úgy. — de Akkó a zür üjjön ám elő mer én nem állok ám jót a Zurér, ha oan igön erős hajtásó tanáno lönyyi a lúnak, így. no mikó Oda érközTünk,

— mondom az katona urnak, ho mmég ű itt séremórát, hát én mög, mögkeresöm a az Bagehót pětör sógort, mög a le-jányát a Zsuzsit, hohorrá akadhatnék hevenyibe; kérdöm osztég a Birótú: hunlakik a Bagehót sógor? — én nemtom, mer én még tsak mostanábo löttem biróvá. de mög — ezön a Diszaki soron semmiféle Bagehót nevü nem lakik — ha-tsak a Tseta Páá nem.

no azután ho mmásnap, hugyan, hugyanse haza ver-gödtünk. de én még oat nem láttom, a mmind az a zállott mög lött hajtvál. eemondhatom, ho mmá még illen fos-pontba nem existátom sose, Mer ho sszömil válogatást nem töttem köztünk, mán a Lovamis, de mög magamis ebben az bajban estünk a zuti sorba-e. hát Mondok eemék én az dok-torhol, segijjön a baomon, ha az a mestörsége. igr. mer ho bbücsületöt Tok, hát köszönök: agyon isten jó napot kí-vánok a tejes úrnak! De bizony Tsak abbó a sorbú fogtam mögkeresnyi ütöt, — szmán ugyan eezező vótam ittend az imént, de nem Teezezött itthon lönyyi Tán. Ugyibizony a szöllöbe teezött vónyi? nem, aszongya, hanem itthon vótam a Disznó ölbaje, mert asztat flaszteróllom le téglával. Nizze kee tsak Mög. Nizöm, nizöm, mondok mi a zördög az a klaszlír? Hát tejes ur! aszondom, hogy ebbe mán ű is örömost löhetne disznó. mer ez oan szipön ee lösz készitvel, tsak-hoffine ugyi ho tyuk szömöt törne a zódalán az a fene tigla? dejsz annak a Zártánnok se löszsz ám itt igrön puha hele, mer igrön fene sovány hizó a Tejes ur, szojan keminy annak a zódalá mind akar ez a flaszter-e. nomán, mitürés Tagadás Tsöszre bácsi, — biza velünk együtt csak oan egyforma hosszi. bongyuk hát aszonygya, hogy ennek a 2 zódalá flaszter, a hátujja mög aszfald keminsyigü. Teezezenék-e tunnyi, ho mikó teezezik butsu lönyyi Neszmön? Mer ottan danótuk eztet a szíp nótát hajdinábo-e

Béborult mán az Zég én fölöttem,

Az pipámot Ténnap ee vesztöttem.

Az szeretöm be állt katonának

Ennyi bánót ölig vón két lúnak.

Mánapság míg az embörök se azok akik a rigi időbe vótak. ehaatak azok mind, melyhöl hasonló jókat kívánok mindközönsigössen tisztös nászomnak jó egissigbe kívánom tanájo.

MDCCCLXXXII-be.

néhaj Tsöszre Ádány,
sajtös és nömös.

ŐSZI DOLGOK.

„Nemzet“-té lett Ellenör, Hon,
Panaszkodtak mindig nagyba,
Alig veszi bárki kézbe,
Már is készül tenni félre, —
Olvatlanul ott hagyja.

Most azután föl ment dolguk
— Viszik is még inggen sokra —
Mostanában járnak kézbe,
Nem dobálják őket félre:
Fölhasználják... sárkányokra.
Ferbti Feri.

Tzompó Mihály és Tsöszre Ádány

tanálkozásaji.

sört. hogy mér a ffijamat hogy ű mmögveagdaata? de bia rrásé huaga-tott jó köllvén; no montam is neki, mondok, tanúja mög eesöb a tiz-parancsolatot, osztán legjön tiszt, nám ott mongya a zötödik parancso-lat mondok, hogy tiszt öljed apádot anyádot, de ne a zén fiamot. Igy.

Mihály: Nászom, möm-mög sorom van.

Ádány: Ugy e? Há mmien sor?

Mihály: Hát oan amien esakhorrosz, mee honnemjó.

Ádány: Értöm; ne ter-hösködjön eemondani no.

Mihály: Hát nám hogy a ffijamat mögveagdaata ez a tiszt, a hannagyúr azé, mer azt kirdözte tülle a ffijam a zibungba, ho nno vitiz hannagy ur, most meere szalaggyunk? hát bemönök a kkaszárnyában, oszt kérdöm a tiszturtú a

Gimpelmayer Johán

a czirkusban.

A muldgor mek-ikérdem, hoty fellépeg magamad a czirkusz-pann, hoty pemudasam a hőxti kunsztot a rej-derejppöl. Minten firez-hauszpann esudálkosztág rajda és kertesztég: Johán mikép leheti aszt hoty ű czirkuszpann fellépi makát, migor ű nyarkalni sem tútja? Mit, nem tútja, de

igenis keremalásan, tútja és már esödördökön tartom fenó naty előadás.

Riechtig, eltyütte a naty nap esdéje, a czirkusz tele volta neugierig publikummal és asz enyim gepli topokta mikor pelébdem. Ott állta penne egy pojácz, attól gérdesz-dem: hol mekfansz aszt a stallmejszter? Montja ű mit akarja vele? Hát montog én, fellébbemmakamad. Ah, szind szi der herr Gimpl? kérdi túlem. Nem, montog, én nem vatyom Gimpli, herdek pújk pölém, hanem a herr fon Gimpelmayer Johán, a kasztzag hauszherr, agi ma fellépi makád a czirkuszpann. Erre montja a pojácz, ahá, mosd már dudom, — evvel elő-veszi a Karapondeziást, mudatja és gérti — hát maka aszt, agi penne mekvansz aszt asz ujsákpa pele? En elkapta asz ujsák és fenó ráx ki! mirkempenn czerrejszoltam, a pojáczot petig összeschimpfoltam. De a fenó pojácz nem enkette makát schimpfolni, hanem enkemed mekfokta pejm krágl és ki-toptá! En visszatyütte, hogy előadás mektartsam, de a fenó pojácz noámol mekfokta és noámol kitoptá. A naty lármára kityütte a herr stallmejszter, aki enkemed már jól ismeri és mint-jár esinálda ordnunk és hoszta a lovat. Magam nem tuttam fel-mászkálni a lóra, häd enkemed hetype tették, de mig or már rajda voldam, akor láttam, hoty a lónag etyszerre nincs mekvan aszt a feje a nyaka pedig scrofulös lukas. Häd hová lette a lófejet, kér-dem a stallmejszter? Hová lette, häd megvan negi aszt a fejet hádulról, montja. No tész isz nid übel, eneg a lónag hádulról van asz eleje és elülrül a hádulja! Fenó ráx ki! Agor monták, hoty a ló rendjipenn mekvan, hanem a szá-már üli rajta makát megforditva. En a työnke ezélszást mintyár elérdettem és mekfortittatattattam makamad, akor mityár giáldottam: ein krigl frisch ankezapftesz pir! Hoszták is a buplikumtúl sog bezsgó akin volt mind asz én fotograf és jó bor és sör és ittam etyik kriglitet a másikat utána negi, mik makamat ekiszen peruktam, osztán a ló enkemed letoptá és mekrukta asz a herdek pújk pölém, pojácz petik a czirkuszpöl kirukta. Esz mék mint nem mekvolta ölik, hanem a hunczfarfluchte maledéjti sok pojáczokok az ajtó-pann enkemed úty durchprügelték, hoty szityellem aszt asz enyim kattyádat otthon kimosatni.

Herdek pújk pölém!

Sirfeliratok.

— A es-i temetőből. —

I.

Ides szülém ne sirgyatok!
Könvekkell ne jászulgyatok!
Öreg pizes mártornynak unokálya
Én fekszek itt
Dicsírtessik Jézus Krisztus!!
1869. november 30.

II.

Tóth Ádány fekszik itt
amig élt sokat Vít
kezett Verte felesígitt.
1870. esztendőbe.
hállás hitvese emelte.

III.

Itt aluszik az itéletnapig,
Turó ágnyes meghalt pálnika,
Gyulladásbo 1866ba.
Mégijata vótam, itó mijat hótam.
D. J. K.

IV.

Élt Születise óta
Deja a Halál megfujtota
Barbély Józef
Tsinyáta ja Zöregaptya
Ez Köröszöt. 1879.

*Balsod gombák.*Szala 882
lauffer urrezére

1 ujjpatkó	20 kr.
2 ujjpatkó	20 "
Aelsőféter alá 1 patli és	40 "
1 seukrakotve	
A kocsimelőre 3 pant es	
1 Avitátkötőva és 1 szors kimezve	
ujmuterá és 1 ujlánac	65 "
1 ujjpatkó	20 "

Övesen 1 f 65 kr.

Szerkesztői levélhordó.

Országhegyi, P. Csátár. Egy része régi, ami ujnak tűnik fel s beválik, felhasználjuk. **Szigeti.** Az első kettő elüti. **Cato, Pápa.** Örülünk az erősebb kapcsolatnak. Köszönjük ezeket is. A pápai vicevezeték kitünően önti a viceet, már most elmondhatjuk bátran, büszkén, hogy: „habemus Papam!” **N. J. Pápa.** Humoros hang, elég könnyed veselés, hanem mindez kevés arra, hogy a „Garabonciás” szük teréből elfoglaljon egy darabot. Elevenebb, vérmesebb legyen. **Csatkai.** Megvannak mindnyájan, nagy része kiszedetten pihen. Ami jó, az mindig jó, különben most jönnek. A multkor emelt kifogások ezennel töröltetnek, a többi titkos belső tanácsosi tudalmaira nézve csak annyit, hogy „tacendum est,” ha semmit se szól, azt is lassan mondja! **Ferblí Feri.** Jó. **Paluster.** Emeletes jó ötlet! Csak ilyesmit. **Több kéziratról jövőre.**

H I R D E T É S E K.**SIDOLI LOVARDÁJA.**

Ma vasárnap
két nagyszerű
ELŐADÁS
az elsőnek kezdete d. u. 4 órakor, a másodiké esti 8-kor.
Az előadás záradékául adatik:
fényes kiállítású
nagy némajáték.

Tisztelettel
Szoli Tivadar, igazgató.**Kávéház-megnyitás.**

Alulírt tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, miszerint folyó évi szeptember hó 2-án a vásártéren levő Gaszner-féle házban **kávéházat** nyitok.

Midőn a nagyérdemű közönség beeres partfogását kérem, fötörekvésem leend a legjobb kávéházi italokat pontos kiszolgáltatás mellett nyújtani s a fővárosi és helybeli lapok egyaránt rendelkezésére állandnak beeres látogatóimnak.

Győrött, 1882. szeptember 1-én.
RADVÁNYI JÓZSEF.**Ajánlkozás.**

Középtanodákra képesített gyorsírás-tanár szerény feltételek mellett ad tanórákat. Ajánlatok

„Stenograph“

ezim alatt a kiadóhivatalba intézendők.

Üzlet-megnyitás.Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben, **Kazinczy-utca 10. szám** alatt egy**norinbergi, diszmű-, fehér- és rövidáru-üzletet**

nyitottam.

Kiterjedt ismeretségem bel- és külföldi hírneves gyárosokkal azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy árucikkeimet a legelső gyárakból szerezhetem meg és ezáltal igen t. vevőimnek a bevásárlásnál a legnagyobb előnyöket nyújthatom.

Különösen **Alpaca evőkészleteket**, — kész **ferfi-ingekeket**, — valódi **olasz kötényeket** „különlegesség Comobol” — vagyok bátor ajánlani.

A n. é. közönség szives látogatását kérve

mély tisztelettel

Manovill Soma.*Egy tanuló felvétetik.***561,306 varrógép**

vagyis a föld összes varrógépgyártásának több mint egy harmada lett a Singer Manufacturing Co. cég által elarusitva, s ezen cég által az utóbbi 10 év alatt 3 milliónál több gép lett eladva. E rendkívüli eredmény legjobb bizonyítéka a Singer-féle varrógépek jószágának, melyek folytonos javítások és találmányok által minden más hasonló gyártmányt tökélyre felülmulnak, és mindenütt előnyben részesülnek. Különösen a

tiproszerkezet

az, mely mindenik felett már rövid idő alatt a zajos és nehezen járó szerkezeteknél azon rendkívüli előnnyel bírnak, hogy soha nem kopnak, zaj nélkül dolgoznak és oly könnyen járnak, hogy a gyengébb és öregebb egyének megerőltetés nélkül használhatják; az eredeti Singer-varrógépek teljes jótállás mellett gyári áron, hetenként **1 frt** törlesztés mellett

Győrött, The Singer Manufacturing vezérügynökségénél,
fehérvári-utca, 2-ik szám alatt.

